

رازداری در مراقبت از افراد صغیر

- پزشکی که بیماران صغیر را درمان می‌کند وظیفه اخلاقی دارد که خودمختاری افراد صغیر را با درگیر کردن آنها در روند تصمیم‌گیری‌های پزشکی در حدی که متناسب با توانایی‌های آنها باشد ارتقاء بخشد.
- در صورتی که افراد صغیر تقاضای خدمات محرمانه می‌کنند، پزشکان باید آنها را تشویق کنند تا والدین خود را در جریان قرار دهند.
- این مسأله در برگرفته‌ی تلاش برای کشف دلایل مخالفت فرد صغیر با آگاه شدن والدین و نیز اصلاح سوء برداشت‌هایی است که می‌تواند انگیزه مخالفت آنها باشد.
- در مواردی که محذوریت قانونی دیگری وجود ندارد پزشک باید اجازه دهد که فرد صغیری که ظرفیت لازم دارد، خود در مورد رضایت به درمان اقدام کند و نباید بدون رضایت وی، والدین را در جریان قرار دهد.
- بر حسب میزان اهمیت تصمیم در بیشتر موارد، ظرفیت فرد باید توسط پزشک ارزیابی شود.
- در هنگام لزوم با افراد متخصص و کمیته اخلاق مشورت شود.
- استفاده از دادگاه برای تعیین صلاحیت تنها در موارد مناقشه‌انگیز انجام شود.
- وقتی یک فرد صغیر تقاضای خدمات جلوگیری از بارداری، مراقبت‌های مربوط به حاملگی (شامل آزمایش بارداری، مراقبت‌های قبل و بعد از بارداری و خدمات زایمانی) یا درمان بیماری‌های مقاربتی، درمان اعتیاد به مواد مخدر و الکل و یا بیماری‌های روانی را می‌کند، در صورتی که پزشک تشخیص دهد که درگیر کردن والدین بدون موافقت فرد صغیر، ممکن است در امر سلامتی بیمار نتیجه معکوس داشته باشد، باید او را نسبت به درگیر کردن والدین تشویق کند ولی اگر فرد صغیر به مخالفت خود ادامه داد، باید به عقیده‌ی وی احترام گذاشته شود.
- اگر پزشک در شرایطی که والدین در جریان نیستند تمایلی به ارائه خدمات نداشته باشد و ارائه خدمت در سرویس دیگری امکان‌پذیر باشد، باید بیمار را به سرویس دیگر ارجاع دهد.
- در مواردی که پزشک اعتقاد دارد که بدون اطلاع والدین و راهنمایی آنها، فرد صغیر ممکن است دچار صدمه جدی شود و دلایل کافی وجود دارد که والدین از درایت لازم برخوردارند و مداخله آنها ضروری است، بازگو کردن

مسأله با والدین از منظر اخلاقی پذیرفتنی است.

- وقتی که پزشک رازداری را برای اطلاع به والدین نقض می‌کند، باید قبل از اقدام به نقض رازداری، دلایل آنرا برای بیمار صغیر توضیح دهد.

- در افراد صغیری که رشد عقلی کافی دارند تا بتوانند بدون حضور والدین برای معاینات حاضر شوند، اصل رازداری در مورد اطلاعات به دست آمده حین معاینه، مصاحبه یا مشاوره باید حفظ شود. این اطلاعات فقط با اجازه‌ی فرد، قابل اطلاع به والدین خواهد بود.

رازداری در این افراد بر اساس قواعدی که در حیطه کلی رازداری ذکر شد، قابل نقض است. علاوه بر آن، نقض رازداری در بیماران صغیر نابالغ هنگامی که والدین برای تصمیم‌سازی آگاهانه به آن نیاز دارند یا در مواردی که برای جلوگیری از صدمه جدی به فرد صغیر ضروری باشد از لحاظ اخلاقی مقبول است.